

Tusenkonstnär med fötterna i myllan

Han har tusen järn i elden och det stortrivs han med. Men det är viktigt med balans och den finner han i hemmet och omgivningarna i Nacka. Både på egen hand och tillsammans med barnen. I köket, växthuset och på löparrundan runt Skurusundet får Paolo Roberto både ro och skaparkraft.

TEXT: EVA-LOTTA SIGURDH | FOTO: GUSTAV KAISER

”Jag bor hellre i ett land med 9 miljoner människor och EN Paolo Roberto än i ett land med 60 miljoner Paolo Roberto!”

**PAOLO ROBERTO
I KORTHET**

FÖDD: 1969 i Upplands Väsby

BOR: Skuru, Nacka

FAMILJ: Sonen Enzo, 11 och dottern Elisa, 8 år.

AKTUELL: Med restaurangen Pane fresco, som öppnar i Åhléns city-huset i sommar och med flera nya böcker.

MOTTO: ”Hellre leva en dag som ett lejon än ett liv som ett lamm”.

BRA MED NACKA: Närheten till både havet och stan och att det finns två bra köpcentrum (Sickla och Nacka Forum)

FAVORITPLATS I NACKA: Nyckelviken

IGRUNDEN ÄR HAN EN napolitansk bonde, förklarar Paolo sin passion för allt som växer och kan omvandlas till mat när vi ses denna tidiga försommardag i hjärtat av hans hem. Vi har slagit oss ner vid köksbordet, som han beskriver som ”viktigast i livet”. Ja, eller kanske inte bordet i sig, utan vad det representerar, förstås:

- Middagarna är jätteviktiga. Vi äter alltid ihop jag och barnen, när jag har dem. Det är så mycket som händer vid middagsbordet, med maten som vi njuter av tillsammans och alla samtal vi har.

Utänför fönstret skymtar växthuset, där Paolo tillbringar så mycket tid han bara kan, både som en del av alla hans projekt kopplade till mat och kokboksskrivande, men också för sin egen sinnesfrid och för att kunna ge sig själv och sina barn största möjliga matupplevelser, grundat på omsorgsfullt odlade och förädlade råvaror.

- Jag odlar basilika och tomater, zucchini, chili, kronärtskocka.... You name it!

Växthuset har Paolo, precis som barnen, ”delad vårdnad” om. Exfrun Lena Arrelöv bor bara 20 meter bort och är dessutom Paolos chef.

- Det fungerar jättebra, intygar båda, när hon en stund senare tittar in och sitter med vid bordet en stund.

Det märks att de har en avslappnad och hjärtlig relation, trots en jobbig, men ändå överenskommen och odramatisk skilsmässa för några år sedan. Men de är, som de säger, ”två vuxna människor” som respekterar varandra och vill göra det bästa för barnen. Därför har det aldrig varit några problem att stycka av den tidigare gemensamma tomten och bygga ett nytt hus åt Paolo bara 20 meter ifrån hans förra, där alltså Lena fortfarande bor kvar. Tvivlen från omgivningen på att denna udda lösning skulle fungera har varit stora – men kommit på skam:

- Det går hur bra som helst och är ju jätteskönt för barnen! bekräftar Paolo, som absolut kan rekommendera denna modell. Men det förutsätter att det är två vuxna människor som skiljer sig. I fall den ena är bebis går det inte.

TRE DAGAR I VECKAN är vilda för barnen. Då äter och sover de hos Paolo och han försöker göra så mycket han hinner med dem. För han trivs i deras sällskap och tycker också att det är roligt att de delar hans

intressen, som taekwondon, med honom. Efter vår intervju står skjuts till deras träning med Paolos egen gamla tränare på tur.

Annars har barnen förstås alla möjligheter att träna hemma också, precis som Paolo själv. I sann ”Paolo-anda” finns här inga mysiga soffhörnor eller gigantiska TV-apparater. Nej, här utgörs ”vardagsrummet” av träningsredskap och en vedugn för pizzabak mitt i. Och i stället för den obligatoriska ryamattan är golvet täckt av en brottar- tillika yogamatta.

- Det finns ingen anledning att ha soffor, menar Paolo, som för övrigt inte är mycket för bekvämlighet över huvud taget:

- Allt som är värt något finns utanför bekvämlighetszonen – ett trevligt ställe, förvisso, men det enda som växer där är magen, som han konstaterar.

Nej, många järn i elden och hård träning är livet på en pinne, tycker Paolo, som (tvärtemot vad många tror) inte har ADHD, utan bara är väldigt full av energi. De flesta dagar börjar tidigt, tidigt i ottan med ett rejält Astangayogapass eller en löptur utmed det prisade Skurusundet runt knuten.

- Jag har en superlækker runda. Det är så vackert!

MEN SEDAN ÄR DET ARBETE som gäller. Med nio olika bolag är det många bollar att hålla i luften. Nu närmast upptar det enorma projektet med en nyöppnad restaurang på Åhléns citys översta våningsplan den mesta tiden och engagemanget. Det är mycket som ska förberedas, alltifrån pizzamenyerna till hur gafflarna ska se ut. Dessutom har han flera nya böcker och TV-projekt på gång.

- Fast när jag febrilt försöker hitta en lämplig och sammanfattande titel på denne mångsysslare går jag bet. Jag sätts snabbt på plats av hans skarpa blick och rappa kommentar:

- Jag vägrar att låta mig etiketteras, det är så typiskt svenskt. Jag är jag!

Nåväl, ”mångsysslare” duger gott och väl. Och så napolitansk (exil)bonde, då...

Fast det är inte bara svårt att sätta fingret på vad han egentligen gör mest, Paolo Roberto, utan också på vem han är, kan jag inte låta bli att tänka, inrutad, ”typisk svensk” som jag själv är. Är han hård eller mjuk? Svensk eller italiener? Mitt intryck vid vårt möte är i alla fall att det är en »

HELSIDA

MASSOR UTAV SPORT. Han må ha många bollar i luften, Paolo Roberto och han älskar allt han gör. Men en gång boxare, alltid boxare...

» betydligt lugnare och mer avslappnad Paolo än den gängse mediebilden låter förmedla.
- Jag är en boxare som skriver kokböcker. Behöver jag säga mer? ler han med glimten i ögat.

ATT HAN HAR MÅNGA SIDOR råder det alltså inga tvivel om. Vid sidan av boxaren och kokboksförfattaren finns till exempel den troende katoliken, med ett brinnande engagemang för unga killar på glid. Killar som han kan känna igen sig i från sina egna, stökiga ungdomsår – och som han nu vill hjälpa upp på banan igen.

- Jag har alltid någon anställd i mina företag som har problem. Jag ger dem en chans och det har gått bra för varenda en, berättar han stolt.

I enlighet med katolicismen tror Paolo på botgöring. Han har den Helige Mikael tatuerad på ryggen och benet och förklarar vad han står för:

- Om du har mycket i den dåliga vågskålen, kan du alltid gottgöra detta med att lägga saker i den bra.

PAOLOS EGEN RESA HAR minst sagt gått från "dåligt" till "bra", dock långt ifrån på en räkmacka, betonar han. Det är mycket blod, svett och tårar bakom vändningen. Men han har haft stor nytta av sina "troubles", som han uttrycker det. Eftersom hans utländska härkomst gjorde att han alltid betraktades som en outsider blev han tvungen att hitta strategier för att få vara med:

- Det lärde mig att tänka utanför boxen, något som ju är jättebra som affärsman och entreprenör. Jag har som ledord att när alla går till höger, så går jag till vänster...

Det sitter i. Trots hus och barn och ett betydligt mer "städat" liv än förr, så är och förblir han en obstinat tonåring, Paolo Roberto. En som liksom vill göra tvärtom bara för att. Och en som någonstans också njuter rätt mycket av att "inte passa in", bara – för att:

- Jag bor hellre i ett land med nio miljoner och en Paolo Roberto än i ett land (Italien) med 60 miljoner Paolo Roberto, haha. ♣

ESPRESSO. Är man från Italien måste man såklart ha en riktig kaffemaskin, även om det aldrig går att få samma goda kaffe här i Sverige. "Det är helt fel vatten här".